

N.º 112

Lema:

L'art enlaira la vida

Colecció de melodies.

Francisco de A. Montserrat

Concurs de 1904
Segon accésit al tema IV.
100 ptes.

Les Estacions {
I. Primavera
II. Estiu
III. Tardor
IV. Hivern

Primavera

Ja ha vingut la Primavera
 amb ses flaires perfumades;
 ja en les branques despullades
 creixen fulles, creixen flors.
 Els aucells sos cants repilen
 perquè torna la alegria
 amb la llum que ns entusiasma,
 amb el sol que alegra ls cors.

Hei ha una casa en el mig de la plana
 joiosa i afeta
 com mai ho ha sigut.

Ja ha arribat lo que tant desitjaven:
 l'infant que esperaven
 avui n'és nascut.

¡Primavera: ben vinguda,
 que has portat flor tan volguda!...

Els seus pares, que sempre callaren
 de tristos que estaren,
 amb festa ara són.

¡Alegru-vos aimants de la vida,
 que es flor benchida
 l'infant que ve al món!

¡Primavera: ben vinguda,
 que has portat flor tan volguda!...

Mozart

Veu

Jà ha vin-gut la Pri-ma-ve-ra — am ses

Piano.

flai-res per-fu-ma-des; — ja en les bran-gues des-pou-lla-des — crei-veu fu-lles, crei-veu

flores. — Els au-cells sos can-ti re-fi-len — per-què tor-na la a-le-gri-a — am la

llum que no es-ta-si-a, — amb el sol que a-le-gra ls cors. —

pre a pre

retrasant

Hei ha u-na ca-sa en el mig de la pla-na jo-ia-sa in-

fa-na com mai ho-rai-gut. ja ha arribat lo que tant de sit-ja-ven:

l'in-fant que s'pe-ra-ven a-viu nes nas-cut ! Pri-ma-ve-ra : ben viu'

gu-da, que has por-tat flor tan vol-gu-da !...

Elle seuss pour ces, que sempre ca lla-rer de tús tos que es-

fa-reu au por-ta-a-m son, j'a-le-greu vovai-mas de la vi-da que es flor be-ne hi-da l'in-fant que ve al

mon! j'Pri-ma-ve-ra: ben vin-gu-da que ha por-tat flor tant vol-

ge-da!...

Estiu

Estiu, estiuet,
que portes bonança,
les ànimes joves
un himne te canten;
te canten un himne
de dolces paraules
que surten dels llavis
com flors benhaurades.

He vist al bosc a migdia
la parda enamorada
~~reflectint els ulls l'amor~~
reflectint ^{els} ulls l'amor
que en sos cors hi batejava.

El sentir-los de amorets,
refilaba l'aucellada
les canturies més boniques,
les canturies més preuades.

De roselles ell feia
a s'aimada una garlanda,
i i' am qui'n goig la dona hermosa
la garlanda n'aperaba!...
En la solitud del bosc
ressonaven ses rialles;
i' el sol de foc del estiu
el cel d'amors escaçava.

Estiu, estiuet,
que portes bonança,
les ànimes joves
un himne te canten;
te canten un himne
de dolces paraules
que surten dels llavis
com flors benhaurades.

Allegret

Deu

Piano.

Es-tia, es-ti-ut, que por-tes bo-

nan-ça les à-mi-mes jo-ues un him-ne te can-ten; — te can-ten un

him-ne de dol-ces pa-rau-les — que sur-tout de la-vis com flos beau-ra-des

per a per

He vist al bosc a mig-di a la pa-re-lla e-na-mo-ra-da ~~resplandint~~ ^{resplandint} ulls l'a-mor que en sos cors hi ha-te-
re floc-tint els

ga-ra. — Al sen-tir-los d'a-mo-re-tes, re-fi-la-ra l'an-se-lla da l'escan-tu-ries més bo-

ni-ques, l'escan-tu-ries més pre-ua-des. — De-to-se-lla ell t'en-çi-a a s'ai-ma-da a na-gar-

lan-da, j'i am quin gogla d'a-na-her-mosa la que lan-da n'is-pe-ra-ra!... En la so-li-tut del

bosc res-so-na-ven ses ri-a lles; i el sol de foc del es-tiu el cor d'am d'os es cal-fa-ra

Allegret

Es-tiu, es-ti-uet, que por tes bo-nau-qa, les a-ni-mes

jo-ves un him-ne te can-ten; te can-ten un him-ne de dol es-pa-rau-les

que sur-ten dels lla-vis com flors be-nau-ra-les

III

Cardor

Natura, entristida,
de dol se vesteix;
les fulles groguenques
avui van caient.

Le hivern ja s'atansa,
l'hivern n'es proper,
s'acosten els dies
boirosos i freds.

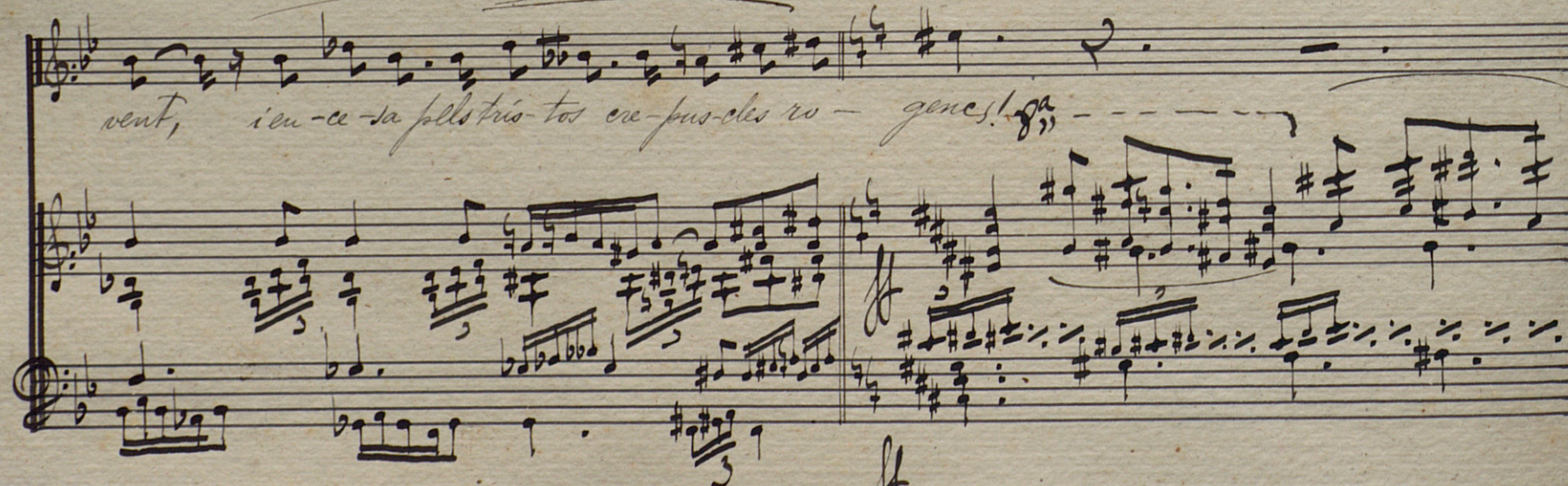
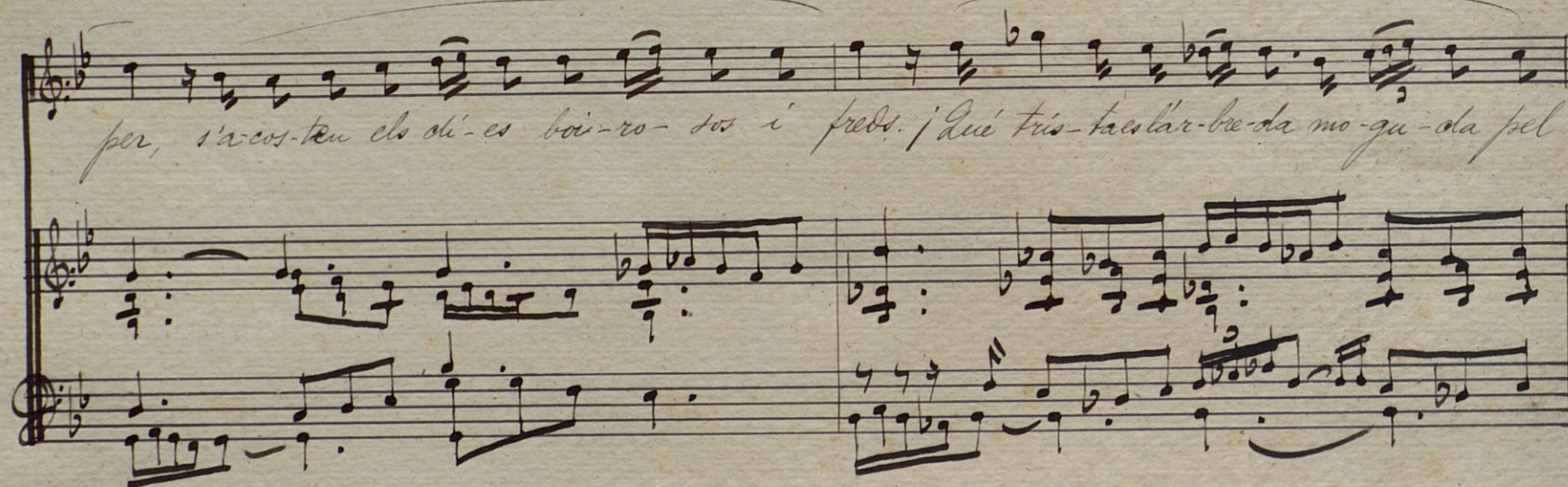
i Què trista es l'arbuda
moquada pel vent,
i encara pels tristos
crepuscles rogenes!...

Jo m'he de un poeta
que el veure caient
les fulles groguenques,
també s'entristeix.

Per ell ja passen
els dies primers
d'amors i ventures
que no tornen més.

Le hivern ja s'atansa,
l'hivern n'es proper,
i sols resten els tristos
crepuscles rogenes!...

Molt poc a poc

[Handwritten signature]

6/8

Ped

12/8

J'en se' de un po-e-ta que al veu-re carient les fu-lls gro-guesques, tam-bé s'en-tis

12/8

seu - Per ell ja pa-sa-ren els di-es fri-mers - d'a-mor i ven-tu-res que no tor-nen

12/8

més

L'hi ven ja sa-tan-ça, l'hi ven n'es-pro

per; i sols resten els tris-tos cre-pus-cles ro-gones! - - -

IV

L'ivern

Ullà al cim de la montanya,
vora l'cel, hi ha un casallot;
i m'han dit els que hi estaren
qu'en ell n'ia avui la mort.

Rodejant la llar encara
per sentir menys la fredor,
plora trista la mainada,
plora trista sens consol.

S'era neva,
neva molt,
i s'cobrien
serra y plana de blancor.

Ara ls fills, morta la mare,
i que faràn els pobresons?...

Am la mort de flors y fulles
se quedaren sens conhort.

--- Ja s'emporten el cadavre
serra avall; quina tristor!

Va seguint-lo la mainada,
va seguint-lo, més no pot---

Neva encara,
neva molt,
i caminen

per la neu am tremolor.

Lent

Nen

Piano

A-là! al cim de la mon-ta-nya vo-ra l cel, hi ha un ca-sa-let; i m'han

dit els-que hi es-ta ren que en ell m'a-a-vui la-mort.

Pro-de-

fant la dar en-ce-sa per sen-tir menys la pre-sor, plo-ra tris-ta la mai-

na-da fto-ra - tús - ta - sens con - sol. # Fto - ra

ne - va ne - va - molt, is co - brei - ven ser - ra i pla - na de blan - cor 8ª alla.

8^a

A - ra ls fills, mor - ta la ma - re, ¿que fa - ra'n de po - bri sons? - Am la

mort de flors i' fu- lles se que- da- ren sots co- nhort — ja s'en-

por-ten el ca- da- vre ser- ra avall; qui-va tris- tor! Va se- guint- lo la mai-

na- da, - va se- guint- lo, mès no pot. — Ne- va en ca- ra ne- va molt, i' ca-

mi- nen per la neu am tre- mo- lor.

Handwritten musical notation on three staves. The notation includes various symbols, including a large 'G' at the top, a 'C' with a dot, and a 'p' with a dot. There are also several vertical lines and a large, ornate flourish on the right side of the first staff. The notation is written in a cursive, handwritten style.

Eight empty musical staves, each consisting of five horizontal lines, arranged vertically on the page. These staves are blank, with no notation or markings.